

වැඩි වැඩි ගෙන දෙන

උන් මෙරටේ සිටින එළවන්, අතීතයේදී උතුරු ඉන්දියාවෙන් හා අරාබීන් විසින් මෙරටට ගෙන එන ලදැයි විශ්වාස කෙරේ. ශ්‍රී ලංකාවේ රජයේ ගොවිපලකට පළමුවරට එළවන් තොගයක් ගෙන්වා ඇත්තේ 1937 දීය. එම වර්ෂයේදී පොළොන්නරුව හා මුරාක්කන් ගොවිපල වලට ජමනාපාරි හා ඇන්ග්ලෝනුබියන් වර්ගවලට අයත් එළවන් ගෙන එන ලදී. තබ්බේව සහ කොට්ටුකච්චිය යන ගොවිපලවල්, 19 වන සංවර්ධන වැඩ සටහන යටතේ පිළිවෙලින් 1944 හා 1950 දී පිහිටුවන ලදී. පසු කලෙක, නිකදැටවිය රිදියාගම සහ වීරවිල ගොවිපලවලටද එළවන් යවන ලද නමුත්, එළවන් බෝ කිරීමේ කාර්යය කොට්ටුකච්චිය ගොවිපල මගින්ම ඉටු කෙරිණි. මෙම ගොවිපලේ මූලික කාර්යය වූයේ, මඩකලපුව, යාපනය, වවුනියාල, කුරුණෑගල, පුත්තලම හා හම්බන්තොට වැනි වියලි කලාපීය ප්‍රදේශවලට අවශ්‍ය උසස් වර්ගයේ එළවන් බෝ කිරීමය. මෙම උසස් වර්ග බෝකිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මෙයට පෙර සිටිය තත්වයට වඩා වැඩි බර ප්‍රමාණයක් සහිත වැඩි කිරි ප්‍රමාණයක් ලබා දෙන එළවන් ප්‍රමාණයක් දැන් ඇති වී තිබේ. 1976 දී උතුරු හා දකුණු ඉන්දියාවෙන් තවත් ජමනාපාරි එළවන් තොග මෙරටට ගෙන්වන ලද අතර, එම එළවන් කොට්ටුකච්චිය ගොවිපල මගින් පෞද්ගලික එළවන් බෝ කිරීමේ ගොවිපලවලට ලබාදෙන ලදී.

මෙරටේ එළ සම්පත සංවර්ධනය කිරීමේ කටයුත්ත පිළිබඳව අදාළ ක්‍රියා සන්ධාන යොමුකරන ග්‍රාමීය කම්පාන සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ සත්ත්ව පාලන සංවර්ධන වැඩ සටහන 79-83 හි මූලික අවධානයක් යොමුකර ඇත්තේ, කිරි හා මස් ලබා ගැනීමේ අංශයන්ට

නිෂ්පාදන තත්වයේ එළවන් ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම, විශාල තණ බිම් ප්‍රමාණයක් ඇති කිරීම හා බාහිර කළමනාකාරිත්ව ක්‍රමයක් ඇති කිරීම, ග්‍රාමීය ජනතාව තුළ රැකියා අවස්ථා ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම, බෝග නිෂ්පාදන වැඩි කිරීමේ වැඩ සටහන් මගින් ලැබෙන ආහාර සම්පත් ඒ සඳහා උපයෝගී කර ගැනීම ආදියයි.

මෙම වැඩ සටහන ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදාළ ප්‍රදේශය වන්නේ වැඩි වශයෙන් එළ සම්පත පිහිටි කෘෂි ආරථික කලාපය ලෙස හැඳින්වෙන

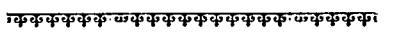
ප්‍රධාන වශයෙන් පොල් ත්‍රිකෝණයයි. මෙම යෝජනා ක්‍රමය අනුව, කිරි සහ මස් නිෂ්පාදන කාර්යවලිය වර්ධනය කිරීමේ සැලසුම වන්නේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයකින්ම ප්‍රධාන ගම් 10 ක් තෝරා ඒවායෙහි මෙම ව්‍යාපෘතීන් ක්‍රියාත්මක කිරීමය ඒ අනුව වියලි කලාපයේ මධ්‍යස්ථාන 41 ක්ද, තෙත් කලාපයේ මධ්‍යස්ථාන 50 ක්ද ඇති කෙරෙනු ඇත.

මෙම ව්‍යාපෘතිය යටතේ පළමුවෙන් කිරි නිෂ්පාදන කටයුතු මූලිකව ආරම්භ කෙරෙන්නේ මෙම ප්‍රදේශ

එළ පාලනය

ප්‍රදේශයයි. මේ අනුව යෝජිත එළ සංවර්ධන වැඩ සටහනට ක්ෂණිකව ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ප්‍රදේශය ලෙස වියලි කලාපය හා පහත රට තෙත් කලාපය තෝරා ගෙන ඇත.

පර්යේෂණ හා පුහුණුකිරීමේ නිලධාරී ආර්. ඇම්. බී. ප්‍රනාන්දු විසින්

වියලි කලාපයෙන් මේ සඳහා තෝරාගෙන ඇත්තේ වියලි කලාපීය එළවන් ප්‍රමාණයෙන් 74% ක් පමණ සිටින යාපනය, වවුනියාල, අනුරාධපුරය සහ මන්නාරම යන දිස්ත්‍රික්කයන්ය. පහත රට තෙත් කලාපයෙන් තෝරාගෙන ඇත්තේ කුරුණෑගල ඇතුළුව දකුණින් පුත්තලමේ සිට ගාල්ල දක්වා මුහුදුකරයද ඇතුළුව,

වල නාගරිකයේය. දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන් නම්, යාපනය, කොළඹ හා කුරුණෑගල ව්‍යාපෘති පළමුවෙන් ආරම්භ වෙනු ඇත.

මෙම ව්‍යාපෘතියට රුපියල් 1,25,02,600 ක් වියදමින් කිලීනාවි විද්‍යා හා කුරුණෑගල පිහිටුවන එළවන් බෝකිරීමේ මධ්‍යස්ථාන දෙකක්ද, රුපියල් 1,09,65,900 ක් ඇස්තමේන්තු කර ඇති ව්‍යාපෘති වැඩ සටහනක්ද ඇතුළත්වේ.

මෙම ව්‍යාපෘතිය වැඩ සටහනට ඇතුළත් රජයේ ගොවිපලවල්වල හා ගොවීන්ගේ ඉඩම් කට්ටිවල, ඉපිල් ඉපිල් ගිලිරිසිඬියා වැනි සත්ත්ව ආහාර නිපදවීම මූලික කැනක් ගනී. සත්ත්ව ප්‍රමාණය හා උපත් ප්‍රමාණය ගැන වාර්තා තබා ගැනීම, එළ රිෂ් භාදනයන්ගේ සංගමය විසින් නම් කෙරෙන අයට පට්ටි එළවන් සැපයීමද එයට ඇතුළත්ය. බැහිර ජරමතියේ තාක්ෂණික සහයෝගී

තාව පිළිබඳ ප්‍රධාන ආයතනය එළු සංවර්ධනය සඳහා දැන් වර්ෂ තුනක් ගත වන තෙක් රුපියල් දෙකෝටි 90 ලක්ෂයක් වන ව්‍යාපෘතියක් සඳහා ආධාර ලබා දෙයි. මෙම වැඩ සටහන ග්‍රාමීය සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය හා සන්තව නිෂ්පාදන හා සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කරගෙන යනු ලැබේ.

එළු කිරි හා මස් නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම තුළින් සුළු නිෂ්පාදකයන්ගේ ආදායම වැඩි කිරීම මෙම වැඩ සටහනේ අරමුණවේ. සන්තව ආහාර

හැකියාවන්ද ඇත්තේය. ජලය රැස් කර ගැනීමේ හැකියාව, මනාලෙස ගමන් කිරීමට හැකියාව, ආහාරය තේරීම හා විවිධ වර්ගයේ කොළ වර්ග ආහාරයට ගැනීමට ඇති කැමැත්ත ආදී කරුණු නිසා පරිසරයට ගැලපීමේ හැකියාවෙන් එළුවන් උසස් යැයි පෙනී යේ.

මූලික වශයෙන් මිනිසාගේ පෝෂණය ලබාදීම එළුවන් විසින් දිරිස කාලයක් නිසියේ කර ඇති අතර කිරි හා මස් නිෂ්පාදනය තුළින්

ක්‍රම වලට වඩාත් සාර්ථක කිරීමට එළුවන් උපයෝගී කර හැකිය.

එළුවන් නිෂ්පාදනය ගව පාලනයටත් වඩා ලාභදායක තත්වයකට හේතුවී තිබෙන්නේ කිරි, මස්, හම්, ලොම් හා අපද්‍රව්‍යද උපයෝගී කර ගත හැකිවීම වන නිසාය. එළුකිරි අමුද්‍රව්‍ය ලෙස යොදාගෙන බටර් හා චීස් වැනි දෑ ඉතා ලාභදායක ලෙස නිපදවිය හැකි බව තේරුම් ගොස් තිබේ.

එළුවා නිතර දුප්පතාගේ ගවයා ලෙස සැලකේ. ගැහැණු එළුවන් 4-5 දෙනෙකුගෙන් එක එළදෙනෙකු ගෙන් ලැබෙන පල ප්‍රයෝජනය ලබාගත හැකි නිසා එම කියමනෙහි යම් පමණකට සත්‍යයක්ද ඇත. බොහෝ අවස්ථාවලදී උසස් වර්ගයේ එළුවන් දෙදෙනෙකු එළදෙනෙකු ලබා දෙන පමණකට කිරි (දිනකට කිරිකිලෝ ග්‍රෑම් 4-8 ත්) ලබාදේ.

එළු කර්මාන්තයේ දියුණුවට හේතු වන වැදගත්ම කරුණක් වන්නේ, හරක් මස් හෝ උරු මස් කර්මාන්තය හා සසඳා බලන කල එළුමස් කර්මාන්තයට සමාජ බාධක අඩුවෙන් එල්ලවී තිබීමයි.

අතමිට එතරම් සරු නැති කාලවලදී විශාල සතුන් ඇති කිරීමට වඩා කෙටි කලකින් ප්‍රතිඵල ලැබෙන අඩු වියදමක් දැරීමට සිදු වන එළුවන් වැනි කුඩා සතුන් ඇති කිරීම වඩා යෝග්‍ය බව පෙනී යයි. එළුවන් ඇති කිරීමේදී නිෂ්පාදන අවදානම් ද අඩුය. ඒකාබද්ධ වගාක්‍රම වඩාත් සාර්ථක කිරීමට එළුවන් උපයෝගී කර ගත හැකිය.

ලෙස උපයෝගී කර ගැනීමට බෝග වගාව වර්ධනය කිරීම හා නව රැකියා අවස්ථා වැඩි කිරීමද එහි අරමුණ අතර වේ.

දේශීය එළුවන්ගේ ඇති මස් ප්‍රමාණය ස්වල්පයක් වන අතර, එළුවෙකුගේ බර කිලෝග්‍රෑම් 30-35ක් අතර වේ. එළුවන් තුල විශේෂ

ඇති කරන්නාව අමතර ආදායමක්ද ලබා දේ. අතමිට එතරම් සරු නැති කාලවලදී, විශාල සතුන් ඇති කිරීමට වඩා කෙටි කලකින් ප්‍රතිඵල ලැබෙන, අඩු වියදමක් දැරීමට සිදුවන එළුවන් වැනි කුඩා සතුන් ඇති කිරීම වඩා යෝග්‍ය බවද පෙනී යයි. එළුවන් ඇති කිරීමේදී නිෂ්පාදන අවදානම්ද අඩුය. ඒකාබද්ධ වගා

ආර්. ඇම්. බී ප්‍රනාන්දු ගොවි කටයුතුද පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ ආයතනයේ පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ නිලධාරී යෙකි. සන්තව පාලන ක්ෂේ- ත්‍රයෙහි මනා සංවර්ධන හා පර්යේෂණ පළපුරුද්දක් ඇත්තෙකි.